

1801—1806.

235. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ Ε' τὸ 4.

Εἰς διαδοχὴν τοῦ Νεοτύτου ἐκλήθη τῇ 17 ἰουνίου 1801 ὁ μητροπολίτης Νικαίας Καλλίνικος κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν μέχρι τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1806, ὅτε ἠναγκάσθη ἵνα παραιτήσῃται τὸν θρόνον ἀποσυρθεὶς εἰς Διπλοκίονιον. Γεννηθεὶς ἐν Μουδανίοις ὁ Καλλίνικος ἐχρημάτισε ἀρχιδιάκονος τῆς μητροπόλεως Νικομηδείας, τῷ 1779 διωρίσθη ἀρχιδιάκονος τοῦ οἴκου μενικοῦ Πατριαρχείου, τὸν ὀκτώβριον τοῦ 1780 ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως, καὶ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1792 μετετέθη εἰς τὴν μητρόπολιν Νικαίας. Παρὰ τῷ Κομνηνῷ Ὑψηλάντῃ παρίσταται ὡς εὐήθης καὶ ἀμαθὴς ἄνθρωπος, παρὰ τῷ Κούμα ὡς ἀνήρ μῆτε εὐαρεσκείας μῆτε δυσαρεσκείας ἀφορμὴν δυνάμενος ἵνα χορηγήσῃ¹²⁷³.

Τῆς πατριαρχείας τοῦ Καλλινίκου ταύτης εἰσὶ τυποὶς ἐκδεδομέναι τρεῖς κανονικαὶ διατάξεις¹²⁷⁴. κυριώτεραι δὲ πράξεις αὐτοῦ εἰσὶν : ἡ κατὰ ἰούνιον τοῦ 1803 συνένωσις τῆς ἄλλοτε ἐξαρχίας Γερομηρίου μετὰ τῆς ἐπισκοπῆς Βελλᾶς εἰς μίαν ἐπισκοπὴν ὑπὸ τὸν Ἰωαννίνων· ἡ κατὰ ἰούλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους μετὰ τῆς ἐπισκοπῆς Πέτρας ἐν Κρήτῃ ἔνωσις τοῦ χωρίου Καινούριου, ὅπερ διὰ προγενεστέρου γράμματος ἀποσπάσας ἀνεκήρυξε σταυροπηγιακόν· αἱ κατὰ αὐγουστον τοῦ 1803, δι' ὧν ἐκύρωσε μὲν τὸ εἰς τὴν ῥωσσικὴν μονὴν

1273. Κομνηνὸς Ὑψηλάντης· σελ. 618. Κούμα Ἱστορίαι· IB', σελ. 509.

1274. Κανον. Διατάξεις· τόμ. Β', σελ. 81—95.

